

Parochiekerk H. Hart van Jezus Altweerterheide

foto: fotostudio Ad Meewis

7. H. Hart van Jezus, Altweerterheide

Voor het gehucht Altweerterheide, gelegen in de uiterste zuidhoek van Weert tegen de Belgische grens aan, vormde de eeuwwisseling een keerpunt in de geschiedenis. Nog was het desolate vlakte met sompige grond en onafzienbare einders. Geleidelijk aan werden nu uitgestrekte gronden ontgonnen en in cultuur gebracht zowel door particulieren als door maatschappijen. De grote pionier was de ondernemende Weerter grootgrondbezitter Jan Henderiks. Steeds meer boeren kwamen er zich vestigen en midden in de vroegere Altweertse heide begon zich een kern van woningen te vormen.

Op godsdienstig en kerkelijk gebied was men echter nog steeds aangewezen op de 4½ km. verder gelegen St. Martinuskerk, die slechts bereikbaar was via slecht begaanbare wegen; met stro in de klompen en een stallamp in de hand zocht men 's winters zijn weg naar de stad. Nadat reeds rond 1917 plannen waren bevestigd om tot een eigen kerkje te komen, duurde het toch tot eind 1923 voor er schot in de zaak kwam. Met medewerking van Jan Henderiks, die grond beschikbaar stelde, en van de gemeente, die gratis het hout van een tentoonstellingsgebouwtje afstond, bouwde Hub Adriaens van de Oelmarkt een fraai noodkerkje van ± 27 bij 12 m. Achter het koor werd een kamertje aangebouwd, waar de rector in de weekends de nacht kon doorbrengen. Op carnavalsdinsdag 24 februari 1925 werd het feestelijk in gebruik genomen. Voorlopig zou kapelaan P.J. Frantzen uit de stad (later in 1932 opgevolgd door Pater de

Interieur Kerk H. Hart van Jezus Altweeterheide

foto: fotostudio Ad Meewis

Vries van het Missiehuis van de H. Geest) hier elke zondag de H. Mis opdragen. Van een rectoraat of parochie was nog geen sprake. En zo startte dan het kerkelijk leven in deze streek. Veel opofferingen moest men zich getroosten. Bij slecht weer kwam men met de klompen aan; zij, die per fiets kwamen, moesten in de wintermaanden de carbidlampen mee naar binnen nemen, daar anders het water bevroor. Bij stormachtig weer stond het regenwater wel eens tot aan de communiebank. In 1934 kwam er enige verbetering door de verheffing van het kerkdorpje tot rectoraat met als eerste rector kapelaan H. Schippers uit Baexem. Zijn eerste taak, was de bouw van een grotere en definitieve kerk, want het zielental was inmiddels uitgegroeid tot ruim 850. Onder zijn bezielende leiding werd bijna heel Limburg afgestroopt om renteloze obligaties van f 10,— geplaatst te krijgen. Eerder dan men had durven hopen, was het startkapitaal bijeen en in maart 1936 gaf het bisdom verloop om met de bouw te beginnen. Het plan was ontworpen door de Gebrs. Cuypers uit Roermond en werd uitgevoerd door de aannemers Salemans uit Baexem voor de som van f 1.29150,—. Reeds in november van 1936 kon de inzegening geschieden en in juni 1937 kwam het officiële besluit af van de verheffing van het rectoraat tot parochie met rector Schippers als eerste pastoor. Sindsdien hebben de bewoners in een goede samenwerking een hechte parochiegemeenschap opgebouwd, hetgeen prachtig tot uiting kwam b.g.v. het gouden bestaansfeest van de parochie in 1975.